

[Parkov.]

har ikke nogen som helst Mulighed for hos Udlandet at fremkalde den Opfattelse, at nu har Danmark i Gerning vist, at det vil paataage sig de økonomiske og de personlige Byrder, som nu en Gang er forbundet med Rettighederne som Medlem af Folkeforbundet.

Som Ministeren i øvrigt i sin Forelæggelsestale henviste til, hvad han havde sagt ved Forelæggelsen af disse ganske enslydende Forslag i den foregaaende Rigsdagssamling, saaledes kan ogsaa jeg genkalde i Erindringen, hvad der fra vor Side blev udtalt ved de tidligere Forslags Behandling her i Tinget, men jeg vil dog gerne tilføje, at den Udvagsbehandling, der fandt Sted, og til hvilken Ministeren henviste i sin Forelæggelsestale, denne har i et og alt bestyrket vor første Opfattelse: at de Midler, der efter Forslagene stilles til Raadighed, er baade i kvantitativ og kvalitativ Henseende aldeles utilstrækkelige til Løsningen af de nævnte Opgaver. Herom synes der jo ogsaa efter de af det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen nys fremsatte Udtalelser at være fuldkommen Enighed mellem Venstre og os. Forsvarsministeren oplyste, at det Udvalg, der i Fjor var nedsat og behandlede disse Lovforslag, indhentede en Del Oplysninger og gjorde mange Spørgsmaal, og at disse Oplysninger tilvejbrogtes, og at Spørgsmaalene besvarede enten mundtligt eller skriftligt. De Svar, vi fik, bekræftede fuldkommen vor Opfattelse af, at Lovforslagene kun var, ja, jeg vil betegne dem som Skitser, men ikke en Gang dette Udtryk dækker jo det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Opfattelse af dem. I hvert Tilfælde er det givet, at disse Lovforslag ikke forud havde faaet en til deres Betydning svarende nøje og grundig Overvejelse. Jeg tvivler ikke om, at Forsvarsministeren har benyttet den Sagkundskab, som staar til Ministerens Raadighed indenfor Ministeriet, og at denne Sagkundskab ogsaa har udarbejdet de tekniske Enkeltheder, men selvfølgelig har denne Sagkundskab været bundet af de Grænser, Ministeren forud havde optrukket; den har ikke haft og den har ikke kunnet have Mulighed for overfor Ministeren at gøre sine personlige Anskuelser gældende om Lovforslagene som Helhed eller om Enkelthederne i Lovforslagene. Den højtærede Forsvarsminister giver ved et Nik til Kende, at Ministeren er ganske enig med mig i denne Opfattelse, men det vil med andre Ord sige, at der fuldstændig mangler

en sagkyndig Bedømmelse af dette Lovkompleks.

Nu ved jeg nok, og det ved vi jo alle sammen gennem Aarenes Erfaring, at man mener, det er forsvarligt og kan være rigtigt at behandle Militærlovforslag paa en særlig Maade; om disse Lovforslags Indhold skal Sagkundskaben ikke høres, mens man i øvrigt fra alle Sider — altsaa ogsaa fra deres Side, som den nuværende Regering repræsenterer — vil erkende, at har man først fastslaaet Hensigten og Formaålet med en Lovgivning, saa er det det eneste rette, at en Drøftelse af selve Indholdet af Lovforslaget altid finder Sted med de sagkyndige, der haves til Raadighed paa de specielle Omraader; Vejledning og Bistand vil man indhente og søge alt efter Lovforslagets Hensigt, man vil henvende sig til Jurister, til Ingeniører, til Læger, Teknikere, Skoleautoriteter o. s. v. og spørge dem til Raads. Dermed være ingenlunde sagt, at man altid vil følge deres Indstillinger, men man vil spørge dem til Raads, forinden man skrider til Handling. Men paa militære Forhold har enhver af os Forstand og Indsigt; her behøves ikke, ja, skal i det hele taget ikke rettes Spørgsmaal til Sagkundskaben. Denne Fremgangsmaade kan imidlertid kun karakteriseres som i allerhøjeste Grad uforsvarlig og skæbnesvanger for Landets Fremtid. Det er en Kendsgerning, at hverken den land- eller sømilitære Sagkundskab er spurgt. Nu hører jeg, at min Formodning var rigtig, at heller ikke en Gang den Sagkundskab, som er repræsenteret oppe i Ministeriet, har faaet Lejlighed til at udtale sig med Hensyn til Lovforslagenes Indhold, og der er altsaa overhovedet ingen som helst sagkyndig Bedømmelse hverken af Lovforslagene som Helhed eller af Enkelthederne i dem.

Der er dog eet Omraade, et eneste, med Hensyn til hvilket Sagkundskaben har faaet Lejlighed til at udtale sig, ganske vist ikke paa Ministerens Foranledning, men efter Ønske fra Medlemmer af det af Folketinget om Sagen i Fjor nedsatte Udvalg; i dette ene Tilfælde har Sagkundskaben faaet Lejlighed til at udtale sig. Det angik et Spørgsmaal om, hvorvidt de Skibstyper paa ca. 200 Tons, som angives i Lovforslaget, efter deres Formaal vilde være anvendelige i danske Farvande, om disse Typer paa 200 Tons kunde benyttes i danske Farvande efter det Formaal, de havde. Og Svaret, som vi fik fra Marinestaben, altsaa den militære Sagkundskab paa dette Omraade, det var, at et Displacement paa ca. 330 Tons var Minimum, naar man skulde tage Hensyn til den Sø-